

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.0501.3.2026.MO
4345940.17674557.14315804
Warszawa, 28-04-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interwencję z dnia 20 kwietnia 2026 r.

Temat: Interwencja dotycząca decyzji Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w sprawie Toru Poznań

Pan
Robert Dowhan
Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Pośle,

w odpowiedzi na interwencję z dnia 20 kwietnia 2026 r. dotyczącą decyzji Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w sprawie Toru Poznań, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Na wstępie uprzejmie informuję, że kwestie dotyczące decyzji administracyjnych, na podstawie których dopuszczono zagospodarowanie terenów w bezpośrednim sąsiedztwie infrastruktury generującej hałas w sposób wymagający szczególnej ochrony akustycznej, pozostają poza właściwością Ministra Klimatu i Środowiska. Zagadnienia związane z zagospodarowaniem przestrzennym, w tym z przeznaczeniem i sposobem zagospodarowania terenów, należą zgodnie z art. 9a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej¹, zwanej dalej ustawą o działach, do właściwości ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Niemniej jednak, z informacji uzyskanych przez Ministerstwo wynika, że kwestią budzącą wątpliwości jest właściwa klasyfikacja akustyczna terenów położonych w otoczeniu Toru Poznań. W szczególności zwraca się uwagę na występowanie rozbieżnych informacji, co do charakteru ich zagospodarowania, w tym sygnałów wskazujących na funkcjonowanie na tym obszarze obiektów usługowych, przy jednoczesnym przyjmowaniu dla nich standardów właściwych dla zabudowy mieszkaniowej. Okoliczności te mogą wymagać dalszego wyjaśnienia na potrzeby stosowania przepisów dotyczących ochrony środowiska przed hałasem. Ewentualne ustalenia dokonane w tym zakresie, jeżeli byłyby zgodne z obowiązującymi przepisami i podjęte w oparciu o faktyczny sposób użytkowania terenu, mogłyby skutkować koniecznością weryfikacji, wydanych wcześniej rozstrzygnięć w odniesieniu do Toru Poznań. Problematyczną kwestią w przedmiotowej sprawie pozostaje sposób kwalifikacji terenów w gminie sąsiadującej z miastem Poznań, obszar w niewielkiej części pozostaje w zasięgu oddziaływania toru. Zmiana kwalifikacji przez władze lokalne (w oparciu o faktyczny sposób zagospodarowania) np. z zabudowy mieszkaniowej na zabudowę mieszkaniowo-usługową będzie mieć przełożenie na obowiązujące poziomy

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1275, z późn. zm.

hałasu. Dlatego też kluczową kwestią, mogącą zakończyć spór wokół Toru Poznań pozostaje kwestia zagospodarowania przestrzennego.

Jednocześnie, uprzejmie informuję, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega istotne znaczenie Toru Poznań dla rozwoju sportów motorowych, szkolenia kierowców oraz organizacji wydarzeń o randze krajowej i międzynarodowej. Należy jednak podkreślić, że działania organów ochrony środowiska podejmowane są w oparciu o obowiązujące regulacje prawne, których nadrzędnym celem pozostaje ochrona zdrowia mieszkańców terenów sąsiednich. W związku z tym dla zobrazowania przesłanek, jakimi kierowały się właściwe organy administracji przy podejmowaniu rozstrzygnięć w tej sprawie, zasadne jest przedstawienie poniższego kontekstu prawnego i faktycznego.

Zasadnicze znaczenie dla przedmiotowej sprawy ma fakt, że przypadki przekraczania standardów akustycznych przez Tor Poznań występowały na przestrzeni wielu lat. Pierwsza decyzja określająca dopuszczalne poziomy hałasu dla Toru Poznań została wydana przez Prezydenta Miasta Poznania w dniu 29 września 2005 r. W tym kontekście istotne jest wskazanie, że celem przepisów dotyczących ochrony środowiska przed hałasem jest ochrona zdrowia ludzi. Ocena wpływu hałasu na zdrowie pozostaje w kompetencjach ministra właściwego do spraw zdrowia, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy działach. Z tego względu standardy akustyczne zostały określone przez ministra właściwego do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska², zwanej dalej ustawą Poś, tak aby zapewnić taki stan środowiska, który nie powoduje negatywnych skutków zdrowotnych dla ludności.

Wydając decyzję w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu, Prezydent Miasta Poznania dokonał wyważenia interesów związanych z funkcjonowaniem infrastruktury o istotnym znaczeniu społecznym i szkoleniowym oraz konieczności ochrony zdrowia mieszkańców terenów sąsiednich. Należy przy tym zaznaczyć, że określone w decyzji standardy nie miały charakteru arbitralnego, lecz wynikały bezpośrednio z obowiązujących przepisów prawa, których celem jest zapobieganie długotrwałemu negatywnemu oddziaływaniu hałasu na zdrowie ludzi. Jednocześnie wieloletnie utrzymywanie się przekroczeń poziomów hałasu określonych w decyzji potwierdziło, że dotychczasowe działania podejmowane przez Tor Poznań nie doprowadziły do trwałego zapewnienia dotrzymania obowiązujących norm. Normy te mają charakter powszechny i zostały ustanowione w celu ochrony zdrowia ludzi oraz zapewnienia właściwej jakości środowiska, a nie w celu eliminowania określonych rodzajów działalności czy obiektów sportowych. Obowiązujące przepisy dopuszczają funkcjonowanie obiektów generujących hałas, w tym torów wyścigowych, pod warunkiem spełnienia określonych standardów środowiskowych lub wdrożenia działań ograniczających negatywne oddziaływanie na otoczenie. Nie mają one charakteru zakazu, lecz wyznaczają ramy, w jakich działalność taka może być prowadzona z poszanowaniem praw mieszkańców i wymogów ochrony zdrowia.

Pomimo wielokrotnie nakładanych obowiązków oraz wyznaczania dodatkowych terminów na usunięcie naruszeń, podmiot zarządzający Torem Poznań nie wdrożył skutecznych i trwałych rozwiązań technicznych ograniczających emisję hałasu do poziomów dopuszczalnych. W sytuacji, gdy wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu nie stanowi wystarczającego środka dyscyplinującego, zastosowanie znajduje art. 367 ustawy Poś, który przewiduje możliwość wstrzymania użytkowania instalacji w drodze decyzji administracyjnej.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.

W konsekwencji Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska decyzją z dnia 31 października 2023 r., znak: WI.7060.25.14.2020.ds, wstrzymał użytkowanie instalacji na terenie Toru Poznań w Przeźmierowie. Od powyższej decyzji podmiot prowadzący Tor Poznań wniósł odwołanie, w wyniku czego sprawa została rozpatrzona przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego GIOŚ podzielił stanowisko organu pierwszej instancji i utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy.

Jednocześnie, niezależnie od toczącego się postępowania sądowego, należy wskazać, że po rozpatrzeniu wniosku Strony, tj. Zarządzającego Torem Poznań, Główny Inspektor Ochrony Środowiska podjął decyzję o wstrzymaniu wykonania decyzji z dnia 31 marca 2026 r. W związku z powyższym, do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, Tor Poznań może funkcjonować na dotychczasowych warunkach.

Niemniej jednak w przedmiotowej sprawie należy rozróżnić dwie płaszczyzny działań: formalne postępowanie administracyjne, w którym organ ochrony środowiska jest związany przepisami prawa i nie może kierować się względami pozaprawnymi oraz dialog z interesariuszami, w tym środowiskiem sportowym, który odgrywa istotną rolę w poszukiwaniu trwałych, kompromisowych rozwiązań organizacyjnych i technicznych.

W dniu 22 kwietnia 2026 r. w siedzibie Ministerstwa Sportu i Turystyki odbyło się posiedzenie okrągłego stołu poświęcone przyszłości Toru Poznań, zorganizowane z inicjatywy ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. W spotkaniu udział wzięli m.in. przedstawiciele Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, władz samorządowych Miasta Poznania i Gminy Tarnowo Podgórne, zarządzającego Torem Poznań, a także przedstawiciele polskiego środowiska sportów motorowych. Celem spotkania było stworzenie forum do wymiany stanowisk oraz wypracowania trwałych rozwiązań umożliwiających dalsze funkcjonowanie Toru Poznań, przy jednoczesnym poszanowaniu obowiązujących norm środowiskowych i interesów mieszkańców okolicznych terenów.

W efekcie przeprowadzonych rozmów strony zadeklarowały wolę dalszej współpracy oraz kontynuowania prac nad docelowym modelem funkcjonowania obiektu, który w sposób zrównoważony łączyłby interes społeczny, rozwój sportów motorowych oraz wymagania w zakresie ochrony środowiska.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska, działając w granicach swoich kompetencji, bierze udział w inicjatywach służących rozwijaniu dialogu, zapewniając merytoryczne wsparcie oraz sprzyjając działaniom ukierunkowanym na ograniczanie negatywnego oddziaływania na środowisko. Jednocześnie należy zaznaczyć, że proces mediacyjny oraz wypracowanie skutecznych rozwiązań wymaga zaangażowania i współpracy wszystkich zainteresowanych stron, w tym zarządzającego obiektem oraz właściwych jednostek samorządu terytorialnego.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

